

Bijlage 1: Artikelvermelding met beleidsinhoudelijke wijzigingen (en met eventueel tekstuele wijzigingen)

Artikel 2:6 beperking aanbieden e.d. van geschreven of gedrukte stukken of afbeeldingen

- Na overleg met werkgroep raad vervallen

Artikel 2:10 Het plaatsen van voorwerpen op of aan de weg in strijd met de publieke functie ervan

- Bij de deregulering is het oude vergunningsstelsel (objectvergunning) vervangen door een algemene regel. Die werd vaak als wel zeer algemeen beschouwd. Daarom is een nieuw tweede lid ingevoegd, dat de mogelijkheid biedt om een bepaalde vrije doorgang voor voetgangers en verkeer te garanderen.
- Artikel 2:10, vierde lid, regelt de mogelijkheid om een ontheffing te verlenen van het verbod in het eerste lid. Echter, als het verbod tijdelijk opzij wordt gezet voor een activiteit die valt onder de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo), dan is er overeenkomstig de terminologie van de Wabo geen sprake van een 'ontheffing', maar van een 'omgevingsvergunning'. Dat onderscheid wordt hier verduidelijkt. Verder heeft het vijfde lid een nadere kleine redactionele verbetering ondergaan.
- Lid 6 onder b: artikel 5:19 moet zijn artikel 5:18
- Lid 8: LSP niet van toepassing

Artikel 2:14 Winkelwagentjes

- Na overleg met de werkgroep uit de raad is lid 2 van dit artikel vervallen. Lid 2 regelde het onbeheerd op een openbare plaats achterlaten van winkelwagentjes (probleem komt in de gemeente Marum (bijna) niet voor.

Artikel 2.18 Rookverbod in bossen en natuurterreinen

- Na overleg met de werkgroep uit de raad is de zinsnede "dan wel in duingebieden" vervallen omdat er geen duingebieden in de gemeente Marum voorkomen.

Artikel 2:25 Evenementen

- Tekstuele wijzigingen
- Lid 2 onder a: een verruiming van het aantal aanwezige personen (van 50 naar 100). Een 'klein evenement' bestaat al gauw uit 50 personen, waardoor in het kader van lastenverlichting gekozen is om dit aantal te verdubbelen.
- Lid 2 onder g: eerder melding maken van het evenement (van 10 werkdagen naar 14 werkdagen), dit in verband met de tijdsdruk en de bekendmaking van de vergunningverlening. Doordat de melding eerder gedaan moet worden, kan de vergunningverlening op tijd worden bekendgemaakt in het Achtdorpennieuws. Daarnaast heeft de burgemeester meer tijd om advies in te winnen bij de hulpdiensten, w.o. de politie en brandweer.
- Lid 3: Van vijf dagen naar zeven dagen. Naast meer tijd om te besluiten om het organiseren van een evenement te verbieden, is spreken van 'een week' voor zowel de vergunningverlener als voor de aanvrager van de vergunning makkelijker te onthouden.
- Lid 5: LSP niet van toepassing

Opmerking: er zijn op het moment ontwikkelingen gaande omtrent een regionaal evenementenbeleid. Er is een netwerkbijeenkomst geweest waarbij de Veiligheidsregio Twente de stand van zaken gaf over het regionaal evenementenbeleid en het systeem dat in hun regio zal worden toegepast voor de evenementen procedure.

Artikel 2:29 Sluitingstijd

- Het doel van dit artikel is ooit geweest dat de kroegen tijdens de jaarwisseling gesloten waren waardoor er vanuit de inrichtingen geen overlast te verwachten was. Het artikel is achterhaald doordat de laatste jaren juist gestimuleerd wordt de cafés open te hebben om daarmee de jeugd een plek te bieden zodat ze niet op straat gaan hangen.
- Jarenlang zijn er in december ontheffingen verleend, aan een grootdeel van alle horecabedrijven, om op vrijdag en zaterdagavond langer open te mogen zijn. Deze administratieve rompslomp is opgeheven nadat landelijk is voorgesteld de openingstijden voor de horeca uit de APV te halen. Iedere caféhouder is daarmee vrij in het kiezen van een sluitingstijd.
- Omdat er al meerdere ontheffingen zijn verleend heeft dit artikel nog weinig betekenis, het artikel komt daardoor te vervallen.

Artikel 2:44 Vervoer inbrekerswerktuigen

- Opnieuw opgenomen op aanraden van de politie.

Artikel 2:42 Plakken en kladden

- Na overleg met de werkgroep uit de raad is het woord ‘krijt’ uit lid 2, letter b gehaald.

Artikel 2:48 Verboden drankgebruik

- Tekstuele wijziging
- Sinds 1 januari 2013 is er in de Drank- en Horecawet een verbod opgenomen voor het aanwezig hebben alcoholische drank voor personen van 16 jaar (sinds 1 januari 2014: 18 jaar). Dit verbod overlapt deels het verbod dat is opgenomen in artikel 2:48. Het Wetenschappelijk Bureau van het Openbaar Ministerie heeft op 13 februari 2014 advies uitgebracht over de verbindendheid van deze bepaling. Het adviseert daarbij om over te gaan tot het schrappen of wijzigen van de bepaling, vanwege de overlap met het verbod in de Drank- en Horecawet. Besloten is om situaties die door artikel 45 van de Drank- en Horecawet worden bestreken uit te zonderen van het verbod in de APV. Er is niet gekozen voor het schrappen van het verbod, omdat ook personen boven de 18 jaar overlast kunnen veroorzaken door drankgebruik. De oude APV bepaling in artikel 2:48 was te ruim geredigeerd en moet worden aangepast: Het is voor personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt verboden.

Artikel 2:51 Neerzetten van fietsen e.d.

- Artikel opnieuw opgenomen in APV
- Het neerzetten van fietsen op plekken die hier niet voor zijn bedoeld en die bijvoorbeeld de weg versperren kunnen als hinderlijk worden ervaren door anderen. Dit artikel is niet van toepassing zolang het niet aan de orde is, echter wanneer dit wel aan de orde komt dan biedt dit artikel de mogelijkheid om op te treden. Het artikel is dus (net als vele andere artikelen) opgenomen om de mogelijkheid open te houden te kunnen optreden wanneer nodig.
- Tevens is dit artikel opgenomen vanuit uniformering met andere Westerkwartiergemeenten.

Artikel 2:57 Loslopende honden

- Tekstuele wijzigingen
- In het eerste lid is een nieuw onderdeel c ingevoegd. In sommige gevallen wordt het als probleem ervaren dat honden buiten de bebouwde kom loslopen, daarom is de mogelijkheid gecreëerd om buiten de bebouwde kom gebieden aan te wijzen waar de hond aan de lijn moet blijven.
- In het eerste lid is in onderdeel b. en d. zijn de woorden ‘de weg’ veranderd in ‘een openbare plaats’. Hiermee wordt de beperking van de bepaling tot de weg opgeheven en kan er ook worden opgetreden op andere plaatsen, zolang deze niet particuliere terreinen zijn. Het begrip ‘openbare plaats’ is in artikel 1:1 aanhef en onder h. van de APV omschreven.

Artikel 2:58 Verontreiniging door honden

- Het bij zich dragen van opruimzakjes is verplicht gesteld voor mensen die zich met hun hond op een openbare plaats begeven.
- Lid 2 bepaald dat het eerste lid niet van toepassing is op de eigenaar of houder van een geleidehond of hulphond. De verplichting in het eerste lid is in dit geval niet gepast.

Artikel 2:60 Houden of voeren van hinderlijke of schadelijke dieren

- Artikel opnieuw opgenomen in APV
- In lid 1 onder d is nu ook (gezien het VNG-model) het voeren van dieren die schadelijk of hinderlijk kunnen zijn voor de omgeving hiermee verboden. Daarbij kan gedacht worden aan het lokken van katten of (wilde) vogels in tuinen in bebouwde gebieden waardoor hinderlijke situaties of zelfs gezondheidsproblemen voor de ‘lokker’ zelf of omwonenden ontstaan.
- Dit artikel is ook opgenomen vanuit uniformering met andere Westerkwartiergemeenten.
- Lid 3: LSP niet van toepassing

Artikel 2:62 Loslopend vee

- Artikel opnieuw opgenomen in APV
- In de gemeente Marum zijn veel veehouders gevestigd, waardoor het advies luidt om dit artikel opnieuw op te nemen.

- Sommige dieren, zoals paarden, zijn wel eenhoevig, maar niet herkauwend. Daarvoor vielen ze – i.v.m. het cumulatieve vereiste – onbedoeld niet onder de bepaling. Door ‘en’ te vervangen door ‘of’ – dat in wetgeving-technische zin ‘en/of’ betekent – wordt dit hersteld.
- Dit artikel is ook opgenomen vanuit uniformering met andere Westerkwartiergemeenten.

Artikel 2:73c Carbidschieten met ontheffing

- Artikel is toegespitst op carbidschieten met ontheffing. Daarvoor zijn er een aantal tekstuele wijzigingen nodig geweest, waaronder het opnemen van artikel 2:73a en 2:73b. Voor de burger is nu beter te begrijpen dat carbidschieten in principe verboden is.
- Artikel 2:73c geeft nu duidelijk weer aan welke criteria moet worden voldaan, wil men in aanmerking kunnen komen voor een ontheffing van het gestelde verbod. De criteria zijn aangescherpt.

Artikel 2:78 Gebiedsontzeggingen

- Dit artikel is nieuw. In lid 1 is gekozen voor een periode van ten hoogste 28 uur, waardoor de burgemeester de ruime bevoegdheid krijgt om al bij iemands eerste gebiedsontzegging het tegengaan van overlast, verstoring van de openbare orde, enzovoort, voor die periode zoveel mogelijk te garanderen. In lid 2 is gekozen voor een periode van acht weken. De burgemeester heeft met lid 4 de mogelijkheid de persoonlijke omstandigheden van betrokkende mee te wegen bij het nemen van een besluit op grond van de leden 1 en 2. Overtreding van een gebiedsontzegging die krachtens dit artikel is gegeven, is een overtreding van een ambtelijk bevel (artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht), dus niet een overtreding van de APV zelf. Het is een misdrijf die wordt bestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of een geldboete van de tweede categorie. Kan van de overtreder geen vaste woon-of verblijfplaats in Nederland worden vastgesteld, dan is strafrechtelijk onder omstandigheden voorlopige hechtenis mogelijk.

-----NIEUW HOOFDSTUK 3-----

Artikel 3:1 Afbakening

Afbakening van dit hoofdstuk van de Algemene plaatselijke verordening (hierna: APV) ten opzichte van enkele (algemene) bepalingen uit andere delen van de APV is wenselijk aangezien de genoemde bepalingen betrekking hebben op onderwerpen die waarschijnlijk op termijn in of krachtens de Wet regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche (hierna: Wrp) in afwijking van de (algemene) bepalingen van de APV geregeld (moeten) worden. Om niet binnen afzienbare termijn opnieuw substantiële materiële wijzigingen aan te hoeven brengen in de betreffende regelgeving – en om de ontvlechting daarvan t.z.t. te vergemakkelijken – is ervoor gekozen vooruitlopend op de verwachte inwerkingtreding van de Wrp deze materie nu veelal in lijn met de Wrp te regelen. Het betreft de volgende onderwerpen: 1:2 (Beslistermijn), 1:3 (Indiening aanvraag), 1:5 (Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing), 1:6 (Intrekking of wijziging van vergunning of ontheffing), 1:7 (Termijnen) en 1:8 (Weigeringsgronden).

Artikel 3:2 Begripsbepaling

In artikel 3:2 worden veel voorkomende begrippen gedefinieerd, waarbij op onderdelen wordt aangesloten bij bestaande definities.

Omdat de APV, met het oog op het toezicht, bepaalt dat in advertenties voor seksbedrijven of prostituees bepaalde nummers (vergunningnummer, telefoonnummer) moeten worden vermeld, is ervoor gekozen het begrip ‘advertentie’ ruim te omschrijven. Eer is immers een veelheid aan mogelijkheden om aandacht op de aangeboden dienstverlening te vestigen. Voor alle vormen van reclame met behulp van een medium (kranten, televisie, internet, posters, flyers) geldt het voorschrift. Daarbij moet het gaan om uitingen die wervend van karakter zijn en het oogmerk hebben de klandizie te vergroten. Daarop ziet het bijvoeglijk naamwoord: commerciële.

De dagelijkse leiding in een seksinrichting kan in plaats van bij de exploitant zelf, bij een beheerder berusten. Het is van belang ook voor deze persoon, die primair verantwoordelijk is voor de dagelijkse gang van zaken in de seksinrichting, expliciet enkele bepalingen op te nemen in de APV.

Een veel voorkomende vorm van een niet-locatiegebonden prostitutiebedrijf is een escortbedrijf. Een escortbedrijf bemiddelt tussen klanten en prostituees. De prostituee bezoekt de klant, of gaat met de klant naar een andere plaats dan de plek waar de bemiddeling plaatsvindt. De bemiddeling kan plaatsvinden vanuit een bedrijfspand, maar onder omstandigheden ook vanaf een privé-adres. De bemiddeling kan in persoon plaatsvinden, maar over het algemeen zal het telefonisch gaan of via een website op internet.

Voor de definitie van exploitant is aansluiting gezocht bij een van de definities van het begrip leidinggevende in artikel 1, eerste lid, onderdeel 1°, van de Drank- en Horecawet. Het ‘voor rekening en risico’ heeft betrekking op de natuurlijke persoon of op de rechtspersoon. Onder deze definitie valt ook de vennoot in een personenvennootschap. Het bestuur van een rechtspersoon kan zelf ook een rechtspersoon zijn, maar gelet op de (persoonlijke) eisen die worden gesteld aan de exploitant, dient er uiteindelijk altijd één natuurlijke persoon te zijn die kan worden beschouwd als exploitant in de zin van de APV – al dan niet als vertegenwoordiger van die rechtspersoon.

Een seksbedrijf heeft altijd een exploitant. Ook in het geval een prostituee zelfstandig bedrijfsmatige activiteiten opereert is er sprake van een seksbedrijf, meer precies: een prostitutiebedrijf. In dergelijke gevallen dient de prostituee enerzijds aangemerkt te worden als prostituee, maar anderzijds ook als exploitant. De prostituee/exploitant dient daarmee dus ook te voldoen aan alle eisen die aan prostituee worden gesteld én aan de eisen die aan de exploitant worden gesteld. Hieruit volgt o.a. dat de prostituee/exploitant minimaal 21 dient te zijn. Vergunningen worden immers geweigerd als de exploitant de leeftijd van 21 jaar nog niet bereikt heeft (artikel 3:7, eerste lid, aanhef en onder d).

In dit hoofdstuk van de APV heeft het begrip ‘klant’ een beperktere betekenis dan in het spraakgebruik: het is hier een afnemer van seksuele diensten. Dus aanwezigen in een seksinrichting die (vooralsnog) slechts iets drinken, of een vertoning komen bekijken, vallen niet onder dit begrip. Hetzelfde geldt uiteraard voor eventuele andere aanwezigen, zoals de exploitant, de beheerder, het personeel dat in de bedrijfsruimte van het seksbedrijf werkzaam is, toezichhouders en personen die aanwezig zijn vanwege bijvoorbeeld het leveren van goederen of het uitvoeren van reparaties of onderhoud.

In de APV wordt het begrip ‘prostituee’ gebruikt, omdat dit het meest aansluit bij het spraakgebruik en bij de praktijk binnen de prostitutiebranche. Aangezien dit woord, op deze wijze geschreven, taalkundig vrouwelijk is, wordt in voorkomende gevallen gebruik gemaakt van vrouwelijke voornaamwoorden (zij, haar). In alle gevallen waar ‘prostituee’ staat, wordt evenzeer de (mannelijke) prostitué bedoeld. Dit komt in de definitie van de term ‘prostituee’ tot uitdrukking door de seksneutrale aanduiding: degene die.

De definitie van prostitutie sluit aan bij de formulering in artikel 273f, eerste lid, onder 3 en 5, van het Wetboek van Strafrecht. Het ‘zich beschikbaar stellen’ duidt op een structurele situatie, zodat allerlei incidentele seksuele handelingen met een ander niet onder het begrip ‘prostitutie’ vallen, zelfs niet als ‘de ander’ een tegenprestatie levert. Bij «betaling» zal het veelal gaan om een geldbedrag, maar het is daar niet toe beperkt. De betaling geschiedt door of ten behoeve van ‘de ander’, wat impliceert dat het meewerken aan pornofilms geen prostitutie is in de zin van de APV.

Prostitutiebedrijven zijn er in verschillende varianten. In de eerste plaats vallen hieronder de locatiegebonden bedrijven met één of meerdere seksinrichtingen. Ook een niet-locatiegebonden bedrijf kan een prostitutiebedrijf zijn; veelal gaat het dan om een escortbedrijf, dat bemiddelt tussen prostituees en klanten. Als prostitutie plaatsvindt in woningen, kunnen (delen van) deze locaties – onder omstandigheden – als seksinrichting aangemerkt worden. Een dergelijke (ruimte in een) ‘privéwoning’ is voor het publiek toegankelijk nu klanten toegang wordt verschaft. Is de prostituee op enigerlei wijze werkzaam voor degene die de ruimte beschikbaar stelt, dan is er zonder meer sprake van een prostitutiebedrijf. Er zijn ook prostituees die niet werkzaam zijn voor of bij een door een ander geëxploiteerd prostitutiebedrijf, maar die zelfstandig werken, veelal thuis. Als een prostituee op haar thuisadres werkzaam is en geen andere prostituees in haar woning laat werken, is er in beginsel geen sprake van een prostitutiebedrijf, maar van een aan huis gebonden beroep, en is geen vergunning nodig (wel kunnen uit het bestemmingsplan belemmeringen voortvloeien om dergelijke activiteiten te mogen ondernemen). Als echter de activiteiten van de thuiswerkende prostituee een zakelijke uitstraling hebben, bijvoorbeeld als er zodanig met dat adres wordt geadverteerd dat er een publiekstrekkende werking vanuit gaat, er verlichting of reclame-uitingen aan het pand zichtbaar zijn of er meerdere prostituees op hetzelfde adres werkzaam zijn, dan is er sprake van bedrijfsmatige activiteiten en daarmee van een prostitutiebedrijf waarvoor een vergunning noodzakelijk is.

Het begrip ‘seksbedrijf’ duidt op een activiteit of op activiteiten, en dus niet op de locatie waar de verrichtingen of vertoningen plaatsvinden; daarvoor wordt in de APV de term ‘seksinrichting’ gebruikt. Binnen de omschrijving valt het gelegenheid geven tot het zich beschikbaar stellen voor het verrichten van seksuele handelingen met een ander tegen betaling (prostitutie), en het gelegenheid geven tot het verrichten van seksuele handelingen voor een ander, zoals ‘peepshows’ en sekstheaters, maar bijvoorbeeld ook het bedrijfsmatig en tegen betaling verzorgen van webcamseks. Daarnaast wordt onder dit begrip ook verstaan het in een seksinrichting tegen betaling

aanbieden van erotisch-pornografische vertoningen: de seksbioscopen. Of een activiteit ‘bedrijfsmatig’ wordt verricht, hangt af van een aantal factoren. Is er personeel in dienst, dan is er zonder meer sprake van een bedrijf. Maar een individu zonder personeel kan ook een bedrijf zijn in de zin van de APV, en is dan dus vergunningplichtig. Het oogmerk om (een aanvulling op) een inkomen te genereren, het aantal uren dat aan de activiteit wordt besteed, de wijze van klantenwerving (bijvoorbeeld of er wordt geadverteerd om de werkzaamheden onder de aandacht van publiek te brengen en klanten te trekken) en de organisatiegraad en de omvang van het prostitutieaanbod zijn aspecten om te bepalen of er bedrijfsmatig activiteiten worden verricht. Of er sprake is van bedrijfsmatige activiteiten zal dus moeten worden vastgesteld aan de hand van de feitelijke situatie.

Het begrip ‘seksbedrijf’ wordt dus gebruikt als verzamelnaam, waarbinnen specifieke vormen zijn te onderscheiden: als gelegenheid wordt geboden tot prostitutie, dan is er sprake van een ‘prostitutiebedrijf’, en als dat geschiedt door bemiddeling tussen prostituees en klanten, dan wordt van een ‘escortbedrijf’ gesproken. Zo is ‘prostitutiebedrijf’ dus een species van ‘seksbedrijf’ en ‘escortbedrijf’ weer een species van ‘prostitutiebedrijf’. Er is voor gekozen om een aparte definitie op te nemen voor het begrip ‘raamprostitutiebedrijf’ omdat dit onderdeel van de prostitutiesector een bijzondere uiterlijke verschijningsvorm en invloed op de omgeving heeft en er daarom sectorspecifieke regels voor de raamprostitutie in dit hoofdstuk (kunnen) zijn opgenomen.

Met het begrip ‘seksinrichting’ wordt geduid op de voor publiek toegankelijk locatie van een seksbedrijf. Dit kan samen vallen met de locatie waar de exploitant van het seksbedrijf zich heeft gevestigd, maar dat is zeker niet altijd – en bij escortbedrijven per definitie niet – het geval.

Onder ‘besloten ruimte’ worden ook begrepen een vaar- of voertuig. Het bijvoeglijk naamwoord ‘besloten’ duidt erop dat de ruimte zich niet in de open lucht bevindt. Het moet dus gaan om een overdekt en geheel of gedeeltelijk door wanden omsloten ruimte, die al dan niet met enige beperking voor het publiek toegankelijk is.

Onder werkruimte wordt verstaan een zelfstandig onderdeel van een seksinrichting waarin de seksuele handelingen met een ander tegen betaling worden verricht. Eén seksinrichting kan één (of natuurlijk geen) werkruimte hebben, of meerdere. Met ‘zelfstandig’ wordt hier niet bedoeld dat een werkruimte altijd geheel zelfvoorzienend hoeft te zijn; het ziet op de van elkaar te onderscheiden delen van een seksinrichting waarin over het algemeen telkens één prostitutie haar diensten aanbiedt. Een raam (met bijbehorende ‘peeskamer’) zal veelal een afzonderlijke werkruimte zijn; een deel van een seksinrichting dat apart verhuurd wordt zal veelal een afzonderlijke werkruimte zijn.

Artikel 3:3 Vergunning

Er is voor gekozen om seksbedrijven met een vergunningstelsel te reguleren. Dit houdt in dat het uitoefenen van een seksbedrijf verboden is, tenzij een vergunning is verleend. De keuze voor een vergunningstelsel sluit aan bij bestaande structuren. Een uitgangspunt is tevens dat legaal aanbod in beginsel illegaal aanbod tegengaat, de zogeheten kanalisatiegedachte. Daarbij wordt aangenomen dat als er een legaal en betrouwbaar aanbod bestaat, er niet langer aanleiding is voor klanten om te kiezen voor een illegaal aanbod met alle daarmee samenhangende onwenselijkheden en onzekerheden.

Met het oog op de rechtszekerheid voor het bedrijfsleven is bepaald dat de beslistermijn voor een vergunning voor een seksbedrijf twaalf weken telt (derde lid). Deze termijn kan éénmaal met twaalf weken worden verlengd (eveneens derde lid).

Het vierde lid is opgenomen omdat na inwerkingtreding van de Dienstenwet als uitgangspunt geldt dat een vergunning van rechtswege wordt verleend wanneer de termijn, waarbinnen het antwoord op de aanvraag moet volgen, verstreken is (zie ook artikel 13, vierde lid, van de Dienstenrichtlijn). Dit is bedoeld als prikkel voor de overheid om tijdig te beslissen, en zorgt ervoor dat burgers en bedrijven geen nadeel ondervinden van een mogelijk te trage besluitvorming. De verwachting bestaat dat de wettelijke termijnen in dit artikel ruim genoeg zijn om tijdig op een aanvraag om een vergunning te besluiten. Zou dat evenwel niet lukken, dan wordt het belang van een daadwerkelijke afweging bij vergunningen als hier aan de orde geacht zwaarder te wegen dan voornoemd uitgangspunt. Dit is in overeenstemming met de uitzonderingsgrond van artikel 13, vierde lid, van de Dienstenrichtlijn: dwingende redenen van algemeen belang, te weten de bescherming van de openbare orde. Wanneer een vergunning van rechtswege ten onrechte is verleend, kan dit namelijk ernstige, onomkeerbare schade voor derden (de menselijke waardigheid van de prostituee, de veiligheid en gezondheid van minderjarigen en kwetsbare volwassenen) tot gevolg hebben.

Uit het vijfde lid, volgt dat een vergunning voor ten hoogste één seksinrichting kan gelden. Daarmee is het van belang wat onder ‘één seksinrichting’ wordt verstaan. Bij voorbaat een sluitende definitie geven zou in de praktijk tot onwenselijke resultaten kunnen leiden; situaties zullen telkens met gezond verstand bezien worden. Daarbij zal blijk gegeven moeten worden van enige realiteitszin en aangesloten worden bij de normale perceptie. Het te hanteren uitgangspunt is dat er sprake is van één seksinrichting als het een visueel aaneengesloten eenheid betreft (kan meerdere panden betreffen met meerdere werkruimtes (per pand)) met een homogene functie (uitoefening van een seksbedrijf in enigerlei vorm) die tot de beschikking staat van één exploitant. Als er meerdere exploitanten in één pand zijn gevestigd zal ieder deel waarover één van de exploitanten de beschikking heeft als één afzonderlijke seksinrichting worden gekwalificeerd.

Artikel 3:4 Concentratie seksinrichtingen

Gemeente Marum kan met dit artikel bepalen dat het college delen van de gemeente aanwijst waarbinnen geen vergunning voor het vestigen van een seksinrichting wordt verleend.

Artikel 3:5 Artikel 3:5 0-optie raamprostitutiebedrijven en maximering aantal seksinrichtingen

Prostitutie is een legaal beroep. Hierdoor is het niet mogelijk voor een gemeente om beleid te hanteren waarbij prostitutie geen enkele doorgang kan vinden. Wél kan men bepaalde vormen van prostitutie verbieden. In dit artikel is raamprostitutie verboden. Ook is tevens straatprostitutie verboden krachtens artikel 3:19. Dit artikel bepaald mede dat er voor maximaal 2 seksinrichtingen vergunning kan worden verleend. Het maximum van 1 is niet toegestaan gezien de monopolypositie/geen aanwezigheid van gezonde concurrentie. Een maximum van 2 is daarbij de uiterste inperking van het aantal seksinrichtingen.

Artikel 3:6 Aanvraag

Met dit artikel wordt de wijze van indiening van de aanvraag om een vergunning geregeld, evenals welke gegevens en bescheiden moeten worden overgelegd. De vereiste gegevens worden nodig geacht teneinde een weloverwogen beslissing te kunnen nemen over de aanvraag om de vergunning.

Het overleggen van een situatietekening en plattegrond is uiteraard niet nodig als het een vergunning betreft die niet (mede) voor een seksinrichting wordt aangevraagd. Daarvan is bijvoorbeeld sprake als het gaat om het bedrijfsmatig en tegen betaling verzorgen van webcamseks vanuit een locatie die niet voor publiek toegankelijk is; er is dan wel sprake van een seksbedrijf, maar niet van een seksinrichting.

Omdat in de toekomst naar verwachting steeds vaker bij indiening sprake zal zijn van digitale documenten, wordt geen specifieke schaal aanduiding voorgeschreven. De maatvoering moet uit de situatieschets (onder k) en tekening (onder l) blijken. Als bescheiden worden overgelegd, moet de gekozen schaal zodanig zijn dat het bevoegde bestuursorgaan er voldoende informatie uit kan halen om tot beoordeling van de aanvraag te komen.

Tot het eisen dat het telefoonnummer dat gebruikt zal worden in advertenties overgelegd moet worden – en in de vergunning zal worden vermeld (zie artikel 3:8, eerste lid, aanhef en onder e) – is gekomen met het oog op de toezicht en handhaving. Zo wordt bewerkstelligd dat een bepaald (mobiel) telefoonnummer waarmee geadverteerd wordt altijd te herleiden is tot een bepaald seksbedrijf, een bepaalde exploitant en het adres waar het bedrijf wordt uitgeoefend. Doordat het telefoonnummer bovendien in de vergunning zal worden vermeld wordt voorkomen dat het nummer vaak verandert; dan zou immers telkens op aanvraag de vergunning gewijzigd dienen te worden. In die zin is het een ‘vast’ (mobiel) telefoonnummer; dit kan dus ook een mobiel nummer zijn.

Als het bevoegde bestuursorgaan dat nodig acht voor de beoordeling van een aanvraag, kan hij verlangen dat aanvullende gegevens en bescheiden worden overgelegd (vierde lid). Uiteraard moeten die gegevens en bescheiden wel in verband staan met de weigeringsgronden van de aangevraagde vergunning.

Artikel 3:7 Weigeringsgronden

Het eerste lid – in samenhang met het tweede tot en met vierde lid – bevat de gronden op basis waarvan een vergunning in ieder geval wordt geweigerd. Ter zake de in het vijfde lid genoemde gronden bestaat ruimte voor een afweging of een vergunning al dan niet zal worden geweigerd.

Buiten op basis van de in dit artikel genoemde gronden, kan een vergunning bovendien geweigerd worden in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur. Dit volgt uit artikel 7, eerste lid, van die wet.

Artikel 3:8 Eisen met betrekking tot vergunning

In dit artikel wordt bepaald welke gegevens in ieder geval in een vergunning worden vermeld. Hiermee wordt getracht het toezicht op en de naleving van de vergunningsvoorwaarden te faciliteren. Doordat het telefoonnummer op de vergunning staat wordt o.a. voorkomen dat dit nummer regelmatig wijzigt, waardoor het telefoonnummer – dat ook in advertenties gebruikt moet worden – niet langer herleidbaar zou zijn tot een bepaald vergund seksbedrijf. Als de exploitant een ander telefoonnummer wil hanteren, dan zal deze immers eerst een aanvraag in moeten dienen om de vergunning te laten wijzigen; aangezien dit tijd en geld (leges) kost valt te verwachten dat dit slechts sporadisch zal gebeuren. In die zin is het een ‘vast’ telefoonnummer; dit kan ook een mobiel nummer zijn.

Hetzelfde doel heeft het tweede lid, dat daarnaast ook van betekenis is voor (mogelijke) klanten van een seksbedrijf: zij kunnen eenvoudig vaststellen of het om een vergund bedrijf gaat.

Artikel 3:9 Intrekkinggronden

Het eerste lid bevat een opsomming van de omstandigheden waaronder een vergunning zonder meer moet worden ingetrokken. Anders dan in het tweede lid is hier dus geen sprake van een discretionaire bevoegdheid van het bevoegde bestuursorgaan. In de gevallen opgenomen in het tweede lid kan – als het een tijdelijke en beperkte afwijking van de regels betreft – een vergunning ook worden geschorst, om deze desnoods later – als de reden om tot schorsing over te gaan blijft voortbestaan – alsnog in te trekken. Buiten op basis van de in dit het tweede lid genoemde gronden, kan een vergunning bovendien ingetrokken worden in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur. Dit volgt uit artikel 7, eerste lid, van die wet. Omdat schorsing in die gevallen niet voor de hand ligt, is dat hier verder niet geregeld.

Artikel 3:10 Melding gewijzigde omstandigheden

Zoals aangegeven in de toelichting bij artikel 3:1, onder e, is ervoor gekozen sekswinkels niet onder het “seksinrichting”-begrip (en daarmee de vergunningplicht) te brengen. Hieraan ligt de gedachte ten grondslag dat de vestiging van sekswinkels doorgaans afdoende zal kunnen worden gereguleerd langs de weg van het bestemmingsplan en dat het - ter bescherming van de openbare orde of de woon- en leefomgeving - niet nodig is deze bedrijven als regel aan voorafgaand toezicht te onderwerpen. Om dezelfde reden is deze bepaling facultatief.

Artikel 3:11 Verlenging vergunning

De aanvraag om de verlenging van een vergunning wordt behandeld als zijnde een nieuwe aanvraag. Daardoor kunnen de belangrijke vragen die ten tijde van oorspronkelijke beoordeling beantwoord zijn nogmaals bekeken worden in het licht van de nieuwe situatie. Om onnodige administratieve lasten te voorkomen is het niet nodig om bij de aanvraag om verlenging van een vergunning nogmaals actuele gegevens en bescheiden te overleggen waarover het bevoegde bestuursorgaan al beschikking heeft. Hierbij kan onder andere gedacht worden aan de gegevens die overeenkomstig artikel 3:8, eerste lid op de vergunning vermeld staan. Deze zouden te allen tijde actueel moeten zijn (zie artikel 3:10). Ook is het bijvoorbeeld overbodig om plattegronden, situatietekeningen en het bedrijfsplan nogmaals aan te leveren, voor zover deze ongewijzigd zijn.

Om te voorkomen dat exploitanten hun vergunning ‘verliezen’ is het tweede lid opgenomen. Om hierop aanspraak te kunnen maken dient een aanvraag uiteraard tijdig gedaan te worden en ontvankelijk te zijn. Gedurende de periode dat de aanvraag in behandeling is kunnen uiteraard gewoon maatregelen genomen worden. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn als zich feiten voordoen of er redenen zijn om de vergunning in te trekken of te schorsen.

Artikel 3:12 Sluittingstijden seksinrichtingen; aanwezigheid; toegang

De algemene sluitingstijden van het eerste lid gelden niet voor seksinrichtingen waarvan bij vergunning is bepaald dat daarvoor afwijkende sluitingstijden gelden. Dergelijke afwijkende sluitingstijden kunnen bij het verlenen van de vergunning daaraan verbonden worden, maar ook lopende de vergunning, als de omstandigheden daartoe aanleiding geven. Afwijkende sluitingstijden kunnen zowel ruimer als beperkender zijn. De sluitingstijden zijn echter niet van toepassing op sekswinkels; daarop is het regime van de Winkeltijdenwet van toepassing.

Het tweede lid richt zich niet tot de exploitant en beheerder, maar tot de bezoekers van de seksinrichting. Het begrip ‘bezoeker’ heeft een ruimere betekenis dan het in de APV gehanteerde begrip ‘klant’. Een klant is een afnemer van seksuele diensten; onder bezoekers vallen echter bijvoorbeeld ook de aanwezigen

in een seksinrichting die (vooral nog) slechts iets drinken, of een vertoning komen bekijken. Hoewel niet iedere bezoeker per definitie een klant is, is iedere klant per definitie wel een bezoeker. Personen die bijvoorbeeld professionele reparatie- of schoonmaakwerkzaamheden uitvoeren, zullen – als zij zich daartoe beperken – uiteraard niet als ‘bezoeker’ aangemerkt worden.

Verder mogen personen die de leeftijd van 18 nog niet hebben bereikt niet worden toegelaten tot seksinrichtingen (vierde lid).

Artikel 3:13 Adverteren

De verplichting in advertenties het nummer te vermelden van de vergunning die aan een seksbedrijf is verleend, en geen andere nummers, vergemakkelijkt het toezicht. Voor niet-vergunde bedrijven is het niet mogelijk op deze manier te adverteren.

Artikel 3:14 Leeftijd en verblijfstitel prostituees, verbod werken voor onvergund prostitutiebedrijf

Met dit voorschrift wordt o.a. – net als voor de exploitant van een seksbedrijf – een leeftijdseis voor prostituees geïntroduceerd. Hiertoe is besloten vanwege het gegeven dat jonge prostituees met name vatbaar voor en slachtoffer van misstanden als dwang, misbruik en mensenhandel zijn. Bovendien zijn prostituees van 21 jaar en ouder weerbaarder dan zeer jonge prostituees en is de kans groter dat ze over een startkwalificatie beschikken waarmee de eventuele economische druk om te kiezen voor de prostitutie lager is en bovendien een eventuele gewenste uitstap vergemakkelijkt wordt. Het stellen van een leeftijdsgrens wordt als passend en noodzakelijk middel beschouwd om deze misstanden te bestrijden. Daarmee is het gemaakte onderscheid objectief gerechtvaardigd door een legitiem doel, bovendien zijn de middelen voor het bereiken van dat doel passend en noodzakelijk. Hierdoor levert het onderscheid naar leeftijd geen strijd op met het verbod van leeftijdsdiscriminatie.

Het is in de eerste plaats de exploitant die moet voorkomen dat er bij zijn bedrijf prostituees werkzaam zijn die de leeftijd van 21 jaar nog niet hebben bereikt. Zijn die daar toch werkzaam, dan is de exploitant in overtreding. Overigens, zoals eerder opgemerkt, een prostituee die zelfstandig bedrijfsmatige activiteiten opereert valt enerzijds aan te merken als exploitant van een vergunningplichtig prostitutiebedrijf en anderzijds als prostituee bij dat bedrijf. Los van de hier gestelde leeftijdseis is dus uitgesloten dat in een dergelijke constructie prostituees legaal aan de slag kunnen; de aanvraag van een exploitant/prostituee die de leeftijd van 21 jaar nog niet bereikt heeft zal immers geweigerd worden (artikel 3:7, eerste lid, aanhef en onder d).

Ook van de prostituee mag worden verlangd dat zij een bijdrage levert aan sanering van de seksbranche. Als de prostituee er bewust en vrijwillig voor kiest om te werken in de illegale prostitutie, dan moet ook zij daarvoor aansprakelijk kunnen worden gehouden.

Artikel 3:15 Bedrijfsplan

Ter versterking van de sociale positie van de prostituee is het van belang dat er in een prostitutiebedrijf maatregelen worden getroffen op het gebied van hygiëne en van de gezondheid, de veiligheid, het zelfbeschikkingsrecht van de prostituees. Daartoe moet bij het aanvragen van een vergunning de exploitant een bedrijfsplan overleggen, zodat vooraf kan worden beoordeeld of de exploitant voor deze punten voldoende oog heeft, en zorg draagt voor goede arbeidsomstandigheden. Deze verplichting geldt voor alle prostitutiebedrijven, dus ook voor escortbedrijven. Uiteraard volgt uit de aard van de werkzaamheden dat een bedrijfsplan van een escortbureau – op bepaalde punten – een andere uitwerking vereist dan een bedrijfsplan van een prostitutiebedrijf met een andere aard.

In het tweede lid, aanhef en onder a, is opgenomen dat de exploitant maatregelen treft om er voor te zorgen dat de hygiëne in een seksinrichting voldoet aan de algemene eisen die hiervoor in de branche gelden. Het Landelijk Centrum Hygiëne en Veiligheid heeft in september 2013 de Hygiënerichtlijn voor Seksbedrijven (voorheen Hygiënerichtlijnen voor Seksinrichtingen) gepubliceerd. Deze richtlijn is geschreven voor exploitanten en eigenaren van seksbedrijven en wordt uitgegeven door het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu. De branche zelf, vertegenwoordigd door de Vereniging Exploitanten Relaxbedrijven en de Vereniging Legale Escortbedrijven, heeft aan het opstellen en bijwerken van deze richtlijn bijgedragen. In de richtlijn zijn zogenaamde hygiënenormen, dit zijn de minimale eisen aan een goed hygiënebeleid, opgenomen. Een exploitant van een seksbedrijf zal om te voldoen aan de maatstaven voor een goede hygiëne zich ten minste aan deze normen moeten houden.

Belangrijk doel van goede hygiëne in seksbedrijven is het voorkomen van (seksueel overdraagbare)

ziektes. Dat is zowel voor de prostituees als de klanten van belang. Een goede hygiëne zorgt echter ook voor een veilige en prettige werkomgeving. Van de exploitant mag worden verwacht dat hij in het bedrijfsplan daarnaast inzichtelijk maakt hoe hij verder zorgt draagt voor gezonde en veilige werkomstandigheden voor prostituees. Dit is opgenomen in onderdeel in het tweede lid, aanhef en onder a en b. De veiligheid en gezondheid van een prostituee worden ook gediend met aparte garanties voor de kwaliteit van de werkomstandigheden in de werkruimten. Een prostituee moet daar altijd gebruik kunnen maken van een alarm waarmee zij hulp van derden kan inroepen als er wat misgaat. De luchtventilatie die in het kader van de algemene luchtkwaliteit en hygiëne afdoende is, brengt nog niet met zich mee dat de prostituee niet in te koude of te warme werkruimte haar diensten moet verrichten. In het tweede lid, aanhef en onder d, wordt zodoende geëist dat de exploitant aangeeft welke maatregelen hij hiervoor treft.

De normen die worden geformuleerd over het gebruik van condooms en de mogelijkheid om je als prostituee te laten controleren op seksueel overdraagbare aandoeningen waarborgen de gezondheid en het zelfbeschikkingsrecht van de prostituee. Deze normen zijn opgenomen in het tweede lid, aanhef en onder c en e. De prostituee mag niet verplicht worden zich geneeskundig te laten onderzoeken en heeft recht op een vrije artskeuze (tweede lid, aanhef en onder f). Bovendien moet de exploitant prostituees in de gelegenheid stellen zich regelmatig te laten onderzoeken op seksueel overdraagbare aandoeningen. Het moet niet zo zijn dat een prostituee vanwege de openingstijden van de seksinrichting waar zij werkzaam is, geen tijd heeft om zich bijvoorbeeld voor een SOA-onderzoek bij de GGD te melden. De exploitant dient er zorg voor te dragen dat onder de in het prostitutiebedrijf werkzame prostituees voldoende informatie- en voorlichtingsmateriaal in verschillende talen wordt verspreid over de aan prostitutie verbonden gezondheidsrisico's en over de aanwezigheid en bereikbaarheid van instellingen op het gebied van de gezondheidszorg en hulpverlening. De exploitant is daarnaast verplicht informatie over mogelijke uitstapprogramma's aan de voor hem werkzame prostituees te verstrekken.

Een belangrijk aspect van het zelfbeschikkingsrecht is dat gewaarborgd is dat de prostituee vrij is te bepalen aan welke klanten zij seksuele diensten verleent en welke diensten zij al dan niet wil verlenen. Dit is ook bij de escort bijzonder van belang. Hoewel in een arbeidsrelatie geldt dat een werknemer opdrachten van de werkgever met betrekking tot de overeengekomen arbeid in beginsel moet opvolgen, dient het grondwettelijk gewaarborgde recht op lichamelijke integriteit daarboven altijd voorrang te krijgen. Een exploitant dient inzichtelijk te maken hoe in zijn bedrijf met dergelijke zaken wordt omgegaan (tweede lid, aanhef en onder h).

Vanwege de aard van de dienstverlening en de branche dient de exploitant er in ieder geval zorg voor te dragen dat degene die als beheerder werkzaam is, kan omgaan met agressieve klanten (tweede lid, aanhef en onder j).

Het doel van hoofdstuk 3 is onder meer onvrijwillige prostitutie te bestrijden. Als een prostituee nauwelijks zelfredzaam is, geen Nederlands of Engels spreekt of bijvoorbeeld niet makkelijk geld kan wisselen, omdat ze niet kan rekenen, is moeilijk voor te stellen dat zij vrijwillig voor de prostitutie heeft gekozen. De exploitant kan zich met eenvoudige middelen hiervan een beeld vormen. In het bedrijfsplan moet worden vastgelegd welke vereisten de exploitant minimaal stelt aan de zelfredzaamheid van de bij hem werkzame prostituees en hoe hij dit controleert (tweede lid, aanhef en onder k). In dat kader is het ook onderdeel van een deugdelijke bedrijfsvoering om als exploitant periodiek een gesprek te voeren en daarbij vooral te letten op signalen van uitbuiting of onvrijwilligheid. Prostituees moeten in dat kader ook steeds over hun rechten geïnformeerd worden. Het is aan de exploitant om ook informatie van hulpverlenende instanties beschikbaar te stellen (tweede lid, aanhef en onder m). Ook informatie over de mogelijkheden om met het werk als prostituee te stoppen moet door de exploitant beschikbaar worden gesteld (tweede lid, aanhef en onder n).

Het bedrijfsplan dient bij de aanvraag om een vergunning overgelegd te worden, zodat het op dat moment getoetst kan worden (derde lid). Als een exploitant nadien een wijziging wenst door te voeren in zijn bedrijfsplan, dan dient hij deze ter goedkeuring voor te leggen aan het bevoegde bestuursorgaan (vierde lid).

Artikel 3:16 Minimale verhuurperiode werkruimte (gereserveerd)

Artikel 3:17 Verdere verplichtingen van de exploitant en beheerder prostitutiebedrijf
Onder meer vanwege de kwetsbaarheid van prostituees is het gewenst dat de exploitant van een

prostitutiebedrijf gedurende de uren dat het prostitutiebedrijf daadwerkelijk wordt uitgeoefend aanwezig is om effectief toezicht te kunnen garanderen op al hetgeen zich voordoet in de uitoefening van zijn bedrijf en – voor zover die er zijn – in de seksinrichtingen waarvoor hem mede vergunning is verleend.

Aangezien een dergelijke eis, i.i.g. in gevallen dat er sprake is van meerdere seksinrichtingen, niet na te leven is voor één persoon, kan het ook om de beheerder gaan: deze heeft immers grotendeels dezelfde verantwoordelijkheden als de exploitant en kan daar op aangesproken worden.

In het tweede lid zijn voorts enkele verdere zorgplichten van de exploitant geformuleerd, onder andere met betrekking tot de te voeren bedrijfsadministratie. Daarnaast, onder e, is opgenomen de verplichting om ieder signaal van mensenhandel of andere vormen van dwang en uitbuiting onverwijld bij de politie te melden. Richtinggevend hierbij is de Aanwijzing mensenhandel van het Openbaar Ministerie (Stcrt. 2013, 16816) en <http://www.wegwijzermensenhandel.nl/>. De meldplicht ziet uiteraard ook op de situatie dat een prostituee zich schuldig maakt aan mensenhandel of aan andere vormen van dwang en uitbuiting.

Artikel 3:18 Raamprostitutie

Dit artikel richt zich, in tegenstelling tot de meeste artikelen, rechtstreeks tot de prostituee. Het is de prostituee verboden die handelingen te verrichten die gewoonlijk worden geassocieerd met raamprostitutie. Dit om de daarmee samenhangende overlast en uitstraling op de omgeving aan te kunnen pakken.

Artikel 3:19 Straatprostitutie

Dit artikel richt zich, in tegenstelling tot de meeste artikelen, rechtstreeks tot de prostituee en eventueel anderen die klanten werven voor een prostituee. Het is namelijk eenieder verboden op of aan de weg of in een vanaf de weg zichtbare plaats klanten te werven. Uiteraard geldt dat laatste niet in een seksinrichting waarvoor een vergunning is verleend. Het is verder ook verboden op of aan de weg ontuchtige handelingen te verrichten als dit kennelijk geschiedt in het kader van prostitutie.

Artikel 3:20 Handhaving straatprostitutie

Het eerste lid heeft betrekking op straatprostitutie buiten de daartoe aangewezen gebieden en tijden en geeft – ter handhaving van het verbod daarop – politieambtenaren en toezichthouders de bevoegdheid een bevel tot onmiddellijke verwijdering te geven. Overtreding van bevel tot onmiddellijke verwijdering of een gebiedsontzegging is een overtreding van een ambtelijk bevel (artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht). Gevolg is dat de overtreder kan worden geconfronteerd met een gevangenisstraf tot drie maanden of een geldboete van de tweede categorie.

Artikel 3:21 Verbodsbepalingen klanten

Dit artikel richt zich niet tot exploitanten of prostituees, maar tot hun (potentiële) klanten en is daarmee complementair aan enkele andere bepalingen van dit hoofdstuk. Kort gezegd is het enerzijds verboden om gebruik te maken van de diensten van een prostituee die werkzaam is in het illegale circuit, anderzijds verbieden enkele artikelen de prostituee om diensten (op een bepaalde wijze of op bepaalde plekken) aan te bieden, terwijl dit artikel de klant verbiedt om in te gaan op een aanbod. Dit betekent dat handhavend kan worden opgetreden tegen zowel de prostituee als tegen de klant.

Het in het eerste lid opgenomen verbod kan enkel aan de klant worden tegengeworpen voor zover hem enig verwijt kan worden gemaakt, bijvoorbeeld als de seksuele handelingen (zullen) plaatsvinden in een seksinrichting waarin de daarvoor mede verleende vergunning of een afschrift daarvan niet zichtbaar aanwezig is (zie in dit verband artikel 3:8, tweede lid) of als uit de wijze van adverteren kennelijk blijkt dat het een om een onvergund prostitutiebedrijf gaat.

Artikel 3:22 Tentoonstellen, aanbieden en aanbrengen van erotisch-pornografische goederen, afbeeldingen en dergelijke

Dit voorschrift schept een verbod dat slechts in effect kracht heeft ten aanzien van nader door de burgemeester te bepalen rechthebbenden en voor zover de burgemeester aan die rechthebbende heeft bekendgemaakt dat de wijze van tentoonstellen, aanbieden of aanbrengen daarvan, de openbare orde of de woon- en leefomgeving in gevaar brengt. Het tentoonstellen, aanbieden of aanbrengen van goederen, opschriften, aankondigingen, gedrukte of geschreven stukken dan wel afbeeldingen, voor zover die dienen tot het openbaren van gedachten en gevoelens als bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de Grondwet valt niet binnen de reikwijdte van het verbod.

Hoewel denkbaar is dat dit voorschrift in de praktijk vooral zal worden toegepast ten aanzien van sekswinkels, richt zij zich op het tentoonstellen en dergelijke als zodanig; het kan dus ook gaan om erotisch-pornografische foto's of afbeeldingen aangebracht aan sekstheaters, bedoeld om de aandacht van het publiek te vestigen op de voorstellingen.

Artikel 4:5 Onversterkte muziek

- In de huidige APV heeft artikel 4:5 als titel "Overige geluidshinder". Dit artikel is een samenvoeging van twee artikelen, namelijk 4:5 en 4:6. In de huidige APV bestaat er dan ook geen artikel 4:6 meer. Hierdoor klopt de nummering niet meer en springt de APV van artikel 4:5 naar 4:7. De samenvoeging op zich valt niet te begrijpen gezien onversterkte muziek nu onderdeel is geworden van het algemene artikel genaamd "overige geluidshinder". Het advies is om artikel 4:5 toe te spitsen op onversterkte muziek en artikel 4:6 op overige geluidshinder. Dit komt ook de overzichtelijkheid van beide onderwerpen ten goede. Wat betreft het nieuwe artikel 4:5 betekent dit dat een deel van het artikel wordt verplaatst naar 4:6.

Artikel 4:6b (Geluid)hinder door dieren

- Dit artikel is opgenomen door de VNG. De huidige APV kent dit artikel niet. Toch is het verstandig gebruik te maken van dit artikel gezien dieren overlast kunnen veroorzaken, denk aan het blaffen van honden. Daarnaast is het artikel ook opgenomen in de buurgemeente Leek.

Artikel 4:8 Natuurlijke behoefte doen

- Het is verboden binnen de bebouwde kom op een openbare plaats zijn natuurlijke behoefte te doen buiten daarvoor bestemde plaatsen.

Artikel 4:15 Verbod hinderlijke of gevaarlijke reclame

- Het is verboden zonder omgevingsvergunning van het bevoegd gezag op of aan een onroerende zaak handelsreclame te maken of te voeren met behulp van een opschrift, aankondiging of afbeelding in welke vorm dan ook, die vanaf de weg zichtbaar is. Dit artikel is gewijzigd in verband met het vaststellen van de nota Reclamebeleid gemeente Marum 2015.

Artikel 5:8 Parkeren van grote voertuigen

- Opnieuw opgenomen in APV in verband met parkeren van vrachtwagens op parkeerplaatsen. In dit artikel is tevens opgenomen wanneer het verbod niet geldt en dat campers, kampeerauto's en caravans zijn uitgezonderd van het verbod in lid 2 (mits ze niet langer dan 3 dagen op de weg worden geplaatst of gehouden). Ook kan op basis van dit artikel ontheffing verleend worden door het college en is de positieve fictieve beschikking van toepassing.

Artikel 5:12 Overlast van fiets of bromfiets

- Opnieuw opgenomen in APV. Fietsen en bromfietsen kunnen overlast veroorzaken wanneer zij op plaatsen staan die daarvoor niet bestemd zijn. Dit kan zijn omdat ze de weg versperren voor het verkeer, of omdat het uiterlijk aanzien van de gemeente hierdoor wordt beschadigd.

Artikel 5:34 Verbod afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen of anderszins vuur te stoken

- Na overleg met de werkgroep uit de raad lid 5 van dit artikel aanvullen: verbod ook niet van toepassing verklaren wanneer gemeentelijke beleidsregels omtrent paasvuren van toepassing zijn.

Artikel 6:1 Strafbepaling

- Artikel 6:1 regelt dat het niet-naleven van de genoemde voorschriften of beperkingen die aan een vergunning of een ontheffing zijn verbonden een strafbaar feit oplevert. Het artikel is opnieuw vastgesteld, waarbij de opsomming in lijn is gebracht met het nieuwe hoofdstuk 3.
- Overtredingen van bepalingen die voortvloeien uit de Wabo (zoals handelingen zonder of in strijd met een omgevingsvergunning) zijn in de Wet op de economische delicten (hierna: Wed) aangeduid als economische delicten. Dat heeft gevolgen voor de strafmaat, die onder de Wed anders is dan onder de APV. Om dat onderscheid duidelijk te maken is een nieuw derde lid opgenomen.

Artikel 6:2 Toezichthouders

- In artikel 6:2 wordt thans van de aanwijzing van degenen die belast zijn met het toezicht op de naleving

van hoofdstuk 3 en daarmee – indirect, via artikel 142, eerste lid, aanhef en onder c, van het Wetboek van Strafvordering – van degenen die als buitengewoon opsporingsambtenaar belast kunnen worden met de opsporing van de in dat hoofdstuk bedoelde strafbare feiten, afgebakend de aanwijzing van degenen die met die taken belast zijn ten aanzien van de rest van de APV. Dit wordt wenselijk geacht aangezien de aanwijzing – waar het hoofdstuk 3 betreft – waarschijnlijk op termijn krachtens de Wet regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche – via een aanwijzingsbesluit van de burgemeester – vorm gegeven zal worden. Op deze wijze is het onderscheid van begin af aan duidelijk – en de ontvlechting daarvan t.z.t. eenvoudiger te bewerkstelligen – iets dat met name wenselijk is i.v.m. met eveneens expliciet separaat geregelde bevoegdheid tot het binnentreden van woningen.

- Voorts worden met de toevoeging van een nieuw vijfde lid politieambtenaren aangewezen als toezichthouder voor de APV. Enerzijds omdat de algemene openbare orde-taak van de politie op die manier tot uitdrukking wordt gebracht, anderzijds omdat het toezicht-houderschap bij een aantal artikelen een praktische aanvulling is bij de opsporingstaak van de politie. Met het opnemen van deze bepaling krijgen politieambtenaren voor wat betreft de APV de beschikking over de toezichtsbevoegdheden genoemd in de artikelen 5:15-19 van de Awb. Politieambtenaren combineren dan, net als dat voor bijzondere opsporingsambtenaren (BOA's) het geval is, het toezichthouderschap met hun taak als opsporingsambtenaar.

Artikel 6:3 Binnentreden woningen

- Zowel het verlenen van de bevoegdheid tot het binnentreden als het aanwijzen van de personen die mogen binnentreden, dient bij of krachtens de wet te gebeuren. Artikel 149a van de Gemeentewet geeft de gemeenteraad de bevoegdheid om bij verordening personen aan te wijzen die woningen mogen binnentreden zonder toestemming van de bewoner. Het moet dan gaan om personen die belast zijn met het toezicht op de naleving of de opsporing van de overtreding van bij verordening gegeven voorschriften die strekken tot handhaving van de openbare orde of veiligheid of bescherming van het leven of de gezondheid van personen. In dit artikel wordt gebruikgemaakt van deze bevoegdheid.

Voor enkele bepalingen in de APV wordt de bevoegdheid om een woning zonder toestemming van de bewoner te betreden rechtstreeks ontleend aan een bijzondere wet. Het betreft artikel 2:67 en 2:68 en de op artikel 437ter van het Wetboek van Strafrecht gebaseerde gemeentelijke helingvoorschriften. Artikel 552 van het Wetboek van Strafvordering bepaalt dat de in artikel 141 bedoelde opsporingsambtenaren en de ambtenaren die krachtens artikel 142 zijn belast met de opsporing van de bij de artikelen 437, 437bis of 437ter van het Wetboek van Strafrecht strafbaar gestelde feiten, toegang hebben tot elke plaats waarvan redelijkerwijs vermoed kan worden dat zij wordt gebruikt door een handelaar als bedoeld in laatstgenoemde artikelen. Artikel 90bis van het Wetboek van Strafrecht is van toepassing.

Degene die binnentreedt, dient te beschikken over een machtiging. In deze machtiging is aangegeven in welke woning binnentreden kan worden. De Awbi gaat daarbij in beginsel uit van een machtiging voor één woning.

In artikel 3 van de Awbi wordt aangegeven wie een machtiging tot binnentreden kunnen afgeven: de procureur-generaal bij het gerechtshof, de officier van justitie en de hulpofficier van justitie hebben een algemene bevoegdheid hiertoe gekregen. Hiernaast kan ook de burgemeester bevoegd zijn machtigingen te verlenen. Dit is het geval indien het binnentreden in de woning in een ander doel is gelegen dan in het kader van strafvordering (bijvoorbeeld bij woningontzuimingen). De bevoegdheid machtigingen om binnen te treden af te geven, kan niet worden gemandateerd.

Artikel 2, derde lid, van de Awbi voorziet in de bevoegdheid om in uitzonderlijke omstandigheden zonder machtiging en zonder toestemming de woning binnen te treden. Dit is het geval in situaties waarbij ernstig en onmiddellijk gevaar voor de veiligheid van personen of goederen dreigt, zoals bij de ontdekking op heterdaad van een geweldsdelict in een woning of de aanwezigheid in een woning van een bewapend persoon die van zijn wapen gebruik zou kunnen maken. Men kan ook denken aan gevallen waarin de belangen van de bewoner ernstig worden aangetast, zoals bij de ontdekking op heterdaad van een inbraak in de woning. Als de opsporingsambtenaar de bewoner, bijvoorbeeld als gevolg van diens afwezigheid, niet om toestemming tot binnentreden kan vragen, is hij bevoegd om ter bescherming van diens belangen zonder machtiging binnen te treden. Onder deze omstandigheden bestaat er dus steeds de noodzaak om terstond op te treden en is binnentreden zonder toestemming én zonder machtiging gerechtvaardigd.

Op het binnentreden van een woning zonder toestemming van de bewoner, blijft ook bij spoedeisende gevallen de Awbi zo veel mogelijk van toepassing. Het spoedeisende karakter van de situatie is derhalve voornamelijk van invloed op het hebben van een machtiging. Dat betekent dat deze bevoegdheid slechts kan worden uitgeoefend door personen die bij of krachtens de wet bevoegd zijn verklaard zonder toestemming van de bewoner binnen te treden.

- *Tweede en derde lid*

In artikel 6:3 is de bevoegdheid tot het binnentreden van woningen van degenen die belast zijn met het toezicht op de naleving van hoofdstuk 3 en degenen die belast zijn met de opsporing van de in dat hoofdstuk bedoelde strafbare feiten, afgebakend van de bevoegdheden van degenen die met die taken belast zijn ten aanzien van de rest van de APV. Dit wordt wenselijk geacht aangezien die taken – waar het hoofdstuk 3 betreft – waarschijnlijk op termijn op grond van de Wet Regulering prostitutie en terugdringing misstanden in de seksbranche (hierna: Wrp) – deels in afwijking van de algemene regeling van de APV – gereguleerd zullen worden. Om niet binnen afzienbare termijn hierin opnieuw substantiële materiële wijzigingen aan te hoeven brengen – en om de ontvlechting daarvan t.z.t. te vergemakkelijken – is ervoor gekozen vooruitlopend op de verwachte inwerkingtreding van de Wrp dit expliciet separaat en voor zover mogelijk in lijn met de Wrp te regelen.

Bijlage 2: Artikelvermelding met alleen tekstuele wijzigingen

Artikel 1:1 Begripsbepalingen

- Toevoeging van het begrip ‘college’
- In plaats van een eigen definitie van openbare plaats te hanteren, wordt nu de begripsbepaling van openbare plaats in de Wet openbare manifestaties (Wom) gebruikt.

Artikel 1:5 Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing

- De overbodige toevoeging “of de aard van de vergunning zich daartegen verzet” is geschrapt.

Artikel 2:1 Samenscholing en ongeregeldheden

- Tekstuele wijzigingen
- Toevoeging lid 3
- Lid 7: LSP (Lex Silencio Positivo) niet van toepassing

Artikel 2:3 Kennisgeving betogingen op openbare plaatsen

- Tekstuele wijzigingen

Artikel 2:6 Beperking aanbieden e.d. van geschreven of gedrukte stukken of afbeeldingen

- vervallen

Artikel 2:11 Omgevingsvergunning voor het aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg

- Tekstuele wijzigingen
- Lid 5: LSP van toepassing

Artikel 2:14 Winkelwagentjes

- Tekstuele wijzigingen
- Lid 2 vervallen

Artikel 2:15 Hinderlijke beplanting of gevaarlijk voorwerp

- Tekstuele wijziging

Artikel 2:18 Rookverbod in bossen en natuurterreinen

- Tekstuele wijzigingen

Artikel 2:24 Begripsbepaling

- Tekstuele wijziging

Artikel 2:27 Begripsbepalingen

- Tekstuele wijzigingen

Artikel 2:28 Exploitatie openbare inrichting

- Tekstuele wijzigingen

Artikel 2:30 Afwijking sluitingstijd; tijdelijke sluiting

- Tekstuele wijziging

Artikel 2:31 Verboden gedragingen

- Tekstuele wijzigingen
- Lid 3 onder c: de tekst is hier gewijzigd om te voorkomen dat het terras een soort mobiel tappunt wordt voor voorbijgangers. Uit de oude tekst kon onbedoeld worden gelezen dat het daarnaast ging om een verbod om op een terras staanplaatsen te hebben.

Artikel 2:34 Het college als bevoegd bestuursorgaan

- Artikel samengevoegd met artikel 2:33, omdat in beide de essentie op hetzelfde neerkomt, namelijk dat het college bevoegd is voor de toepassing van artikel 2:28 tot en met 2:31.
- Daarmee is artikel 2:34 vervallen

Artikel 2:39 Speelgelegenheden

- Lid 4: LSP niet van toepassing

Artikel 2:40 Speelautomaten

- Lid 2: van 4 naar 2 kansspelautomaten. Artikel 30c, tweede lid, van de Wet op de kansspelen bepaalt dat bij verordening het aantal kansspelautomaten waarvoor per inrichting vergunning wordt verleend vastgesteld dient te worden, met dien verstande dat voor een hoogdrempelige inrichting het aantal kansspelautomaten waarvoor vergunning kan worden verleend, op twee dient te worden bepaald. Artikel 2:40, tweede lid, is daarom dienovereenkomstig aangepast.

Artikel 2:42 Plakken en kladden

- Tekstuele wijziging

Artikel 2:46 Rijden over bermen e.d.

- Achterhaald artikel en tevens slecht te handhaven. Hierdoor het artikel laten vervallen.

Artikel 2:50 Hinderlijk gedrag in voor het publiek toegankelijke ruimten

- Tekstuele wijziging

Artikel 2:59 Gevaarlijke honden

- Tekstuele wijzigingen
- De bevoegdheid tot het opleggen van aanlijn- en muilkorfgeboden was voorheen aan het college toebedeeld. Een dergelijk besluit heeft echter een sterk openbare orde-karakter en wordt vaak genomen na een incident, waardoor een zekere spoed geboden is. Om die redenen is voortaan de burgemeester aangewezen om deze geboden en verboden op te leggen.
- De intrekking van de Regeling Agressieve Dieren (in 2009) maakt een kleine wijziging van de APV noodzakelijk. In de huidige APV wordt op twee plaatsen verwezen naar de RAD (artikel 2:59 derde lid onder a, en artikel 2:59 vierde lid). Artikel 2:59, vierde lid is door het intrekken van de RAD betekenisloos geworden en kan zonder meer worden geschrapt. In artikel 2:59 derde lid onder a wordt verwezen naar de definitie van muilkorf in de RAD. De definitie is in de nieuwe APV overgenomen.

Artikel 2:65 Bedelarij

- Dit artikelnummer ontbreekt geheel in de huidige APV
- Artikel inhoudelijk niet opgenomen, onnodig artikel voor de gemeente Marum. Ook de buurgemeenten hebben dit artikel niet opgenomen in hun APV.

Artikel 2:67 Verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister

- Tekstuele wijziging
- Lid 3: LSP van toepassing

Artikel 2:71 Begripsbepaling

- Tekstuele wijziging

Artikel 2:72 Ter beschikking stellen van consumentenvuurwerk tijdens de verkoopdagen

- Lid 2: LSP niet van toepassing

Artikel 2:73a Begripsbepaling

- Nieuw artikel ter verduidelijking van het begrip “carbidschieten”

Artikel 2:73b Verbod carbidschieten en ontheffing

- De tekst in dit artikel maakt in de huidige APV onderdeel uit van artikel 2:73c. In de nieuwe APV krijgt het een eigen artikel, namelijk 2:73b, ter verduidelijking van het feit dat carbidschieten in principe verboden is, mits een ontheffing verleend door de burgemeester. Artikel 2:73c is dan alleen nog gebaseerd op carbidschieten zonder ontheffing.
- Tevens is in lid 3 de LSP niet van toepassing verklaard.

Artikel 2:74 Drugshandel op straat

- Tekstuele wijziging

Artikel 2:75 Bestuurlijke ophouding

- Tekstuele wijziging
- Paar artikelen extra in opgenomen, namelijk artikel 2:47, 2:48, 2:50 en artikel 2:73a gewijzigd in artikel 2:73c.

Artikel 2:76 Veiligheidsrisicogebieden

- Tekstuele wijziging

Artikel 2:77 Cameratoezicht op openbare plaatsen

- Artikel opnieuw opgenomen in APV om cameratoezicht als mogelijkheid open te houden.

Artikel 4:1 Begripsbepalingen

- Onder a: is nu Activiteitenbesluit milieubeheer

Artikel 4:2 Aanwijzing collectieve festiviteiten

- Lid 2: artikel 3.148, eerste lid i.p.v. artikel 4.113, eerste lid.

Artikel 4:3 Kennisgeving incidentele festiviteiten

- Lid 2: artikel 3.148, eerste lid i.p.v. artikel 4.113, eerste lid.

Artikel 4:5a Traditioneel schieten

- Dit artikel is opgenomen door de VNG. Gemeente Marum neemt dit artikel niet op maar laat de nummering wel in tact door hem als gereserveerd in de APV op te nemen.

Artikel 4:6 Overige geluidhinder

- Zie voor dit artikel de uitleg bij artikel 4:5. Een deel van het oude artikel 4:5 is nu opgenomen in artikel 4:6. Dit betreft een verbodsbepaling op geluidhinder (op situaties waar andere wet- en regelgeving niet van toepassing zijn)
- Lid 4: LSP is niet van toepassing

Artikel 4:6a Ultrasoon geluidapparaat

- Dit artikel is opgenomen door de VNG. Gemeente Marum neemt dit artikel niet op maar laat de nummering wel in tact door hem als gereserveerd in de APV op te nemen.

Artikel 4:12 Vergunning van rechtswege

- Omwille van een overzichtelijke nummering als gereserveerd opgenomen in de nieuwe APV.

Artikel 4:13 Opslag voertuigen, vaartuigen, mest, afvalstoffen, enzovoort

- Tekstuele wijzigingen
- Het oude lid 2 is wat overbodig gezien het verbod in lid 1. Hierdoor treedt vernummering plaats

Artikel 4:15 Verbod hinderlijke of gevaarlijke reclame

- Het oude artikel 4:15 verwees niet naar de Nota reclamebeleid 2015.

Artikel 4:17 Begripsbepaling

- Het oude artikel 4:17 is niet in overeenstemming met recente wet- en regelgeving. We spreken niet meer van een bouwvergunning in de zin van de Woningwet, maar van een omgevingsvergunning in de zin van de WABO.

Artikel 4:18 Recreatief nachtverblijf buiten kampeerreinen

- Tekstuele wijzigingen
- Lid 1 is completer geformuleerd door de toevoegingen; beheersverordening, exploitatieplan en voorbereidingsbesluit i.p.v. slechts het bestemmingsplan

- Lid 5: LSP is niet van toepassing

Artikel 4:19 Aanwijzing kampeerplaatsen

- Tekstuele wijzigingen

Artikel 5:2 Parkeren van voertuigen van autobedrijf e.d.

- Lid 5: LSP is niet van toepassing

Artikel 5:3 Te koop aanbieden van voertuigen

- Lid 3: LSP is niet van toepassing

Artikel 5:6 Kampeermiddelen e.d.

- Tekstuele wijziging
- Lid 4: LSP van toepassing

Artikel 5:7 Parkeren van reclamevoertuigen

- Lid 3: LSP van toepassing

Artikel 5:11 Aantasting groenvoorzieningen door voertuigen

- Tekstuele wijziging
- Lid 4: LSP is niet van toepassing

Artikel 5:13 Inzameling van geld of goederen

- Een nieuw lid 2 is toegevoegd om zo de collectes te beperken tot één collecte per week in roostervrije weken (inzameling kleding valt hier ook onder).
- Lid 4: LSP van toepassing

Artikel 5:15 Ventverbod

- Lid 3 is ingevoegd om het college de bevoegdheid te geven ontheffing te verlenen van het verbod te venten op zondagen en maandag t/m zaterdag tussen 21.00 en 09.00 uur. Er vindt hierdoor een vernummering plaats.
- Lid 4 komt uit artikel 5:16, waardoor artikel 5:16 overbodig is geworden en komt te vervallen.
- Lid 6: LSP is niet van toepassing

Artikel 5:16 Vrijheid van meningsuiting

- Dit artikel is komen te vervallen. Het hierin geregelde is opgenomen in artikel 5:15.

Artikel 5:18 Standplaatsenvergunning en weigeringsgronden

- Lid 2 is aangevuld met beheersverordening, exploitatieplan en voorbereidingsbesluit
- Lid 4: LSP is niet van toepassing
- In de APV staat dat de vergunning niet verleend kan worden bij strijd met bestemmingsplan. Nu is het zo dat binnen de gemeente in geen enkel bestemmingsplan, behalve BP Marum, de bestemming 'standplaats' is opgenomen. Dat betekent ook dat daarom eigenlijk nergens, behalve in centrum Marum, een standplaatsvergunning kan worden verleend. Daarom is er destijds ook gesproken over het schrappen van dit artikel uit de APV. Volgend jaar wordt de herziening van de bestemmingsplannen van alle andere dorpen opgepakt en daarin zal de bestemming 'standplaats' ook in worden meegenomen.

Artikel 5:23 Organiseren van een snuffelmarkt

- Lid 3 is aangevuld met beheersverordening, exploitatieplan en voorbereidingsbesluit
- Lid 4: LSP is van toepassing

Artikel 5:25 Ligplaats woonschepen en overige vaartuigen

- Vallen, niet van toepassing op gemeente Marum

Artikel 5:26 Aanwijzingen ligplaats

- Vallen, niet van toepassing op gemeente Marum

Artikel 5:27 verbod innemen ligplaats

- Vallen, niet van toepassing op gemeente Marum

Artikel 5:31a Begripsbepalingen

- Opgenomen in de APV ter verduidelijking

Artikel 5:32 Crossterreinen

- Tekstuele wijzigingen
- Het oude lid 3 komt te vervallen, het bepaalde is opgenomen in artikel 5:31a.

Artikel 5:33 Beperking verkeer in natuurgebieden

- In het eerste lid is de definitie van een motorvoertuig eruit gehaald aangezien deze in artikel 5:31a omschreven staat, zo ook de definitie van “wegen” in lid 4 onder a.
- Tekstuele wijzigingen
- Lid 3: in de nieuwe APV wordt gesproken van “bevoegde minister”, aangezien de namen van ministeries nog al eens wisselen.
- Lid 6: LSP is niet van toepassing

Artikel 5:34 Verbod afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen of anderszins vuur te stoken

- Tekstuele wijzigingen
- Lid 6: LSP is niet van toepassing

Artikel 6:4 t/m artikel 6:7

Deze artikelen behoeven geen toelichting